

ІСТОРИЧНІ ПЕРЕДУМОВИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РЕСУРСОЗБЕРЕЖЕННЯ В БУДІВНИЦТВІ

Кадол Л.В. к.т.н., доцент кафедри економіки, організації та управління підприємствами, **Кадол О.М.** к.іст.н., доцент кафедри професійної та соціально-гуманітарної освіти, **Кравчук Л.М.**, старший викладач кафедри економіки, організації та управління підприємствами, Криворізький національний університет, м. Кривий Ріг, Україна.

Вступ. Загальновідомо, що використання вторинної сировини, втілення технологій ресурсозбереження, безвідходне виробництво надає можливість значно знизити витрати на енергоносії підприємств різних форм власності, що є досить наболілим та актуальним питанням і надасть можливість значно підвищити рівень їх конкурентоздатності.

Будівельна галузь відноситься до галузі народного господарства, що споживає велику частку природних сировинних ресурсів країни та значну частину продукції ряду інших галузей промисловості. Так у будівництві споживається 20-32% загальнонаціонального виробництва сталі, 17-34% алюмінію, 20-25% пластмас, 20-25% дерева.

Мета роботи. Виявити історичні передумови та перспективи сучасного стану використання ресурсів в будівництві.

Матеріали та методи. Ґрунтується на застосуванні комплексного методу досліджень, основу якого складає наукове положення про єдність частини і цілого, одиничного і загального, базується на цілісності та зв'язку явищ. Основні методи нашого дослідження це – історичний метод вивчення передумов використання матеріальних ресурсів; методи статистики та узагальнення при дослідженні особливостей стану та можливостей використання відходів промисловості в будівництві.

Результати. Напрямок ресурсозбереження та застосування безвідходного виробництва активно розвивається та набирає популярності в усьому світі. Все

більше людство усвідомлює необхідність раціонального використання вичерпних ресурсів та застосування безвідходних виробництв. Розвиваються новітні сучасні екологічні напрями, які тісно пов'язані з ресурсозбереженням, отримали подальший розвиток «зелені» технології та альтернативна енергетика.

Людство пройшло чималий шлях погляду на матеріальні ресурси, на розуміння їх цінності на вичерпності - від відсутності впливу на навколишнє середовище та відсутності ресурсозберігаючих технологій в доісторичний період розвитку людства до розуміння мінімізації використання вичерпних ресурсів в теперішній час, коли дематеріалізація виробництва - матеріальні потоки змінюють інформаційні та активно впливають на зміни у довкіллі [1].

Подальший економічний розвиток будівельної галузі в ринкових умовах господарювання, в умовах посилення конкурентної боротьби, високого енерго- та ресурсо - витратного споживання, потребує запровадження політики ресурсо збереження та застосування безвідходних технологій. Особливо це стосується мінеральної сировини та енергоносіїв, які займають значну, все більш збільшуючи питому вагу в собівартості продукції та кошторисній вартості будівельних робіт.

Загальновідомо, що зниження матеріаломісткості будівництва, як за обсягом на одиницю будівельної продукції, так і за номенклатурою матеріалів і виробів, що застосовуються, робить істотний вплив на економіку народного господарства в цілому.

Таким чином, сучасний стан будівельної галузі потребує принципово новий підхід до використання своїх матеріальних ресурсів. Напрямки досліджень науковців та стратегія на державному на регіональному рівнях державна повинні бути направлені на економічне, комплексне використання природних ресурсів, в напрямку утилізації відходів діяльності підприємств та життєдіяльності людей в руслі вторинного використання сировини, що дасть можливість ініціювати економічне зростання будівельної галузі.

Політика Міністерства розвитку громад і територій і направлена в руслі використання нових типів прогресивних конструкцій, технологій та виробів і

матеріалів, використання енерго - та ресурсозберігаючих технологій, використання вторинних сировинних ресурсів та безвідходних технологій.

Висновки. Вирішення важливої проблеми ресурсозбереження ставить перед суб'єктами господарювання конкретні цілі щодо необхідності планування й упровадження інноваційних заходів, що націлені на підвищення якості праці (продуктивності праці) та на забезпечення використання вторинної сировини. На такі заходи підприємствам потрібно направляти значну частину власного капіталу, тому що капітальні витрати на ресурсозбереження мають найвищий рівень ефективності (0,25 – 0,5) і термін окупності таких проектів сягатиме від 2 до 4 років [2, с.178].

Список літератури.

1. Ляшенко І.О. Особливості та перспективи розвитку ресурсозбереження в Україні. *Ефективна економіка*: електрон. фахове вид. 2012. Вип.№11. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=1537> (дата звернення 19.03.2021).

2. Оліферук С.Л. Методологічні підходи до вирішення задач ресурсозбереження і ресурсовіддачі у будівництві. *Економіка промисловості*. 2006.(№3). С.176-179.

УДК 69.003

ЕКОНОМІЧНЕ УПРАВЛІННЯ У СФЕРІ МІСТОБУДІВЕЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Кадол Л.В. к.т.н., доцент кафедри економіки, організації та управління підприємствами, **Кадол О.М.** к. іст. н., доцент кафедри професійної та соціально-гуманітарної освіти, **Кравчук Л.М.**, старший викладач кафедри економіки, організації та управління підприємствами, Криворізький національний університет, м. Кривий Ріг, Україна.

Вступ. Міста завжди були історичним фактором розвитку цивілізації та значно впливали та корегували економіку держави. Вони завжди були політичними центрами (функціонування органів влади), соціально -